

Fra dansk side presser vi på for at få WTO til at se på disse spørgsmål. Singapore-konferencen skal tage stilling til to konkrete forslag, for det første en handlingsplan til hjælp for de mindst udviklede lande, for det andet, at WTO, UNCTAD og andre organisationer skal gå sammen om at fremme de mindst udviklede landes udenrigshandel.

WTO har som nævnt 125 medlemslande. Ca. 30 lande er i gang med medlemsforhandlinger. Det er en glædelig udvikling. Regeringen ser frem til snart at kunne byde gode partnere, herunder de baltiske lande og nogle af verdens største handelsnationer, velkommen. Det siger sig selv, at nye medlemmer må tilpasse deres lovgivning til WTO.

Jeg håber, at Singapore-konferencen vil lægge grunden til en god stemning i organisationen. Det er vigtigt, at ministerkonferencen igen om 2 år, i 1998, får forelagt et substantielt resultat af arbejdet. Hvis det sker, og hvis systemet med at bilægge tvistigheder fortsat har succes, er den nye organisation kommet godt fra start, og så kan vi realistisk og optimistisk gå ind i 1997, som markerer 50-året for indgåelsen af GATT-aftalen.

Forhandling

Ove Fich (S):

Jeg vil gerne starte med at takke regeringen for besvarelsen af forespørgslen. I Socialdemokratiet mener vi, det er overordentligt væsentligt, at Singapore-ministermødet afholdes. Det er i realiteten en historisk begivenhed. Det historiske består i, at vi nu har en organisation, der regulerer handel, ligesom vi tidligere har haft en organisation – og fortsat har det – der regulerer valutaspørgsmål. Det er en væsentlig markering. Det er vigtigt, at der nu er lavet nogle principper for den internationale handel, og det er vigtigt, at der er lavet en organisation for det, herunder ikke mindst til at løse de konflikter, der naturligvis opstår i sådanne sammenhænge.

Singapore-ministermødet har betydning i sig selv, også selv om det ikke kommer til at opfylde alle de ambitioner, vi i Socialdemokratiet havde. Det er væsentligt, at nogle af de hængepartier, som er, bliver afgjort. Jeg tænker her bl.a. på spørgsmålet om tjenesteydelser, jeg tænker på intellektuel ejendomsret, og jeg tænker på skibstrafik.

Det er også væsentligt, at Singapore-topmødet igen kigger på, om de tvistbilæggelsesmetoder, man har, er tilstrækkelige.

Jeg tror, det i denne sammenhæng er væsentligt at kigge ud over mødet i Singapore her i december måned 1996. Jeg tror, det er væsentligt, at man koncentrerer sig meget om det handlingsprogram, som skal vedtages, og som skal gælde for de næste 2 år, og jeg tror, det er væsentligt, at man tager en positiv indgang til den udvidelse af medlemskredsen, som der er lagt op til – ikke konkret i forbindelse med ministermødet, men fortløbende.

For Socialdemokratiet har spørgsmålet om miljø været helt væsentligt. Desværre er der ingen grund til optimisme i relation til Singapore-topmødet. Vi havde gerne set, at man var kommet meget videre. Vi forestiller os ikke for nærværende, at man skal gå ind i en detallovgivning omkring miljøområdet, men det, vi forestillede os, var, at man skulle erkende, at internationale miljøkonventioner er fuldt forenelige med WTO. Så langt kommer vi formentlig ikke, på trods af at arbejdsgruppen omkring miljø og handel nu har arbejdet i en længere periode. Derfor er det væsentligt, at dette arbejde fortsætter efter ministermødet her i december måned.

Et område, som vi også i Socialdemokratiet lægger stor vægt på, er spørgsmålet om sociale klausuler. Her må man vel indrømme, at man er kommet senere i gang. Vi ville gerne have, at en arbejdsgruppe kom i sving med at se på disse problemer.

Ofte stilles vi det spørgsmål: Er det overhovedet rimeligt, at man blander sig i andre landes måde at producere på? Er det rimeligt, at man så at sige laver eksteritorial lovgivning på dette felt? For Socialdemokratiet er svaret klart: Ja, det er rimeligt. Der må være anstændige arbejdsbetingelser overalt i alle lande.

Vi vil naturligvis ikke gå ind og lave en detaljeret lovgivning i andre lande, men vi må kræve, at grundlæggende ILO-konventioner overholdes i de enkelte lande, med hvem vi samhandler. Vi må så at sige kræve, at der er et minimum af social dimension i de lande, vi handler med.

Ofte rejses i denne sammenhæng det spørgsmål, om vi skal iværksætte sanktioner mod lande, som ikke overholder disse grundlæggende ILO-konventioner. I Socialdemokratiet tror vi, det er langt mere frugtbart, at man i stedet gennem nedsatte toldtariffer og lign. belønner de lande, som overholder de grundlæggende ILO-